

טפסות בערני עד 526, נימטריא פכוניה... ויש ב"ה גם "אַיְדִיכָנְטוֹ" בערנו וקונצרט להונאות... כנראה, נחפצל הרהן מטהר טהלהה הikon מירננטמן בקהל שבת וביחד מסלמיין בירקידם כסו, ענה, ג'ירון בן רעמים... ופיגים וטירוחו בילוף דורי: "כֵּן עֲשָׂת בְּמַחְשָׁבָה תְּלָהָה..." חיל שלא רביא עטו גם את הראיסבלדיות לשמע את הפלת, בטע מדריקן? — לא בירוקה שעל פניו הטע"ם ירושל"ם — באל, ובעיר הבירה, מרכיס ואוטריס "גננת ירושל"ם — ביל, מוטן..." אגב, משנת אני את בכור ישראל ובאותה... אגב, משנת אני את ירושל"ם — ביל, מוטן..." ... הנ הגטיעות, שהיה שככ במניש בחק רבעון. — מושל! מה צירק להוות בטן, בשפט, כהונת ג' דח' נס אחא עושה כאן? — "אני מתחכם אצל התנור... מביינם אתם? הח'תמי לבנות די אישתקד ונס השנת מהטה קלקיל האoir. אין בית על הניש חזק, ונס' החבנית של מוכן אהד ועל כיס אהד, לנסע אוטומוביל אחר?..." קזינטנאלה מן, חארין"...

ונכ"ן, אין טה להחאות, ירושלים שלנו עברתי ב"ה את כל הארץ לארכה ורחבה מהחמת וצערת צער עיק על דרך הקדמת רוזים ארם בפלורט" עברי וככל, "הו מיל טעליזה" הנקוים מסעוי, "חוטם החניט" ומתקעים על הניר... *

* * *

רצת הקב"ה לוביini בקצת חמי' לשעריו זה, מה עשה? חך ועשה נשק ליביך הוא חובל של קרייזיקט גיכון רעיון כל הפקידים לא עבורי רגעים ורגה רגיע לאוני קוֹל שופר.

של כל נתירטער העברים ערי רגען לטניש אנדת, בינוינה... טבי הלוז וז דרכך, לא עם נית טרבעיס וביצים, שרירות עצים וכיתוי לשטען את כל הנאות ואולט ראה נכוות גסקוירטס, ואנכ' ובינוי לזרות נס אמר ראיות אחד הטעים שיטע אלון קטן וקרוא נשערת מאה... מה כל החרדה הונאת? מנהג דמוניות יושבדאש ומאתוריו ישבו שני פניהם הדרי, מבעלי ההנחלת הציונית שיצו בחרפלוות נדולה; ילדים... כן... בין שדרות העצים האלה נצא כלנו לטיל, לרונה לעז' קיאו את זילד בשמו לפני וולגן תוטחים שם לבנדי שיבא את האיסופיקי... נס בחיפה, חלישו לבנות, אחר הפסח?..."...

לע"ז... ובל החלמידים מהן קם וקרואו אחריו: מירד! ומשעת טעה זרהי מעשה בחריש אוטומוביל שגענו עס ביום הרף ומצענו שב אוטומוביל — הדרי יצא בנוו ליפו ענייני הכשרה היישוב... אהה, הרנוול פֶּבְנִי אָדָם" שאות, "חַדָּחָה" הקדש שלש וטשלח טלאוי רעים ארבז, חביבים אוטרם: "סְפָרָא-אָרוֹא, שושבגאנ-דטלאויה לשלוח, חיש... אונאמר: עז, "חַדָּחָה"

אחד שעה קלה הנענו לבאכאליזאוד ומצענו שב אוטומוביל — הדרי יצא בנוו ליפו ענייני הכשרה היישוב... ונהערה כי זו שאלה פשוטה: האם לא יכול כל ואדונית ואלה, שייצאו טקומות אהד, מוכן אהד ועל כיס אהד, לנסע אוטומוביל אחר?...

ועכשיו, נינה נא את דטיליטקה ונעסק קצח בפרישת מסע":
לפני זון קדר תורתי טענודתי ביפור לירושלם ובדורן, סוכך לדמה, פנסי באוטומוביל אין דין בטירות דבוק ליפו יבו ישב לו ביחידות אדוון "פֶּקְרָךְ" — דורך, "כּוֹכְבָּה" ספקידי ועה"צ ועף בעוצם הצערים להציג נס בונטיוח מסע. ובחיה ספר يولחו!
הטול נדחקי, עם כל הנערים ולויות את היישוב... את התהלה מהענקית והונדרת, נס פורה יוסף,

נשכיה נסחיה לרווח לאו זה שבנית את ירושלים כבנאים עסוקים עכשוו, כי אם והורע לטינהו" = הוכלו לראום בחלונו, וראית של כת מסחר הספרים בערני... יש נס הסחרות אונטרכזילו" של כל מנוני שלטה, כבורי בנויליה" ופרשנו אותה בשטלת ולפנינו עני השתרעה עיר שלטה וחרשת בשט

ואולם החירוץ הוא: לפנים היו בני היישוב הנרכב" ורים כסוטים, אוכלים כצלים ובניים את היישוב, ועכשו, רצים בלי סוטים, אוכלים את היישוב ובונים, "כצלים"...

ולא רק כבנאים עסוקים עכשוו, כי אם נס בונטיוח מסע. ובחיה ספר يولחו!
הטול נדחקי, עם כל הנערים ולויות לא עבורי רגעים ורגה רגיע לאוני קוֹל שופר.

טְבֻלָּה לְמַטָּה
(שעוריים בהמתכלהות)